В. ТЪРНОВО ДП

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 9 (2707), ГОД. XXVII

ВТОРНИК, 20 ЯНУАРИ 1970 Г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

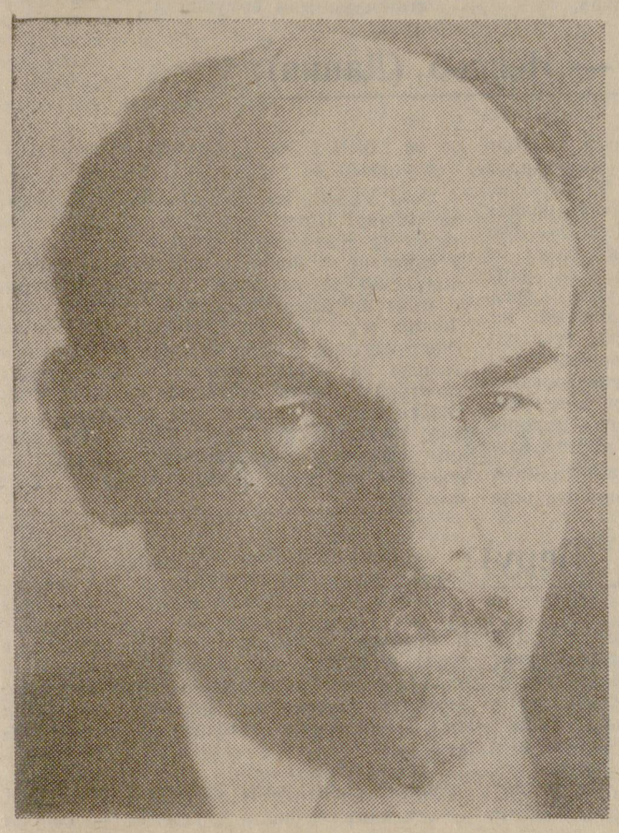

ИМЕТО НА ЛЕНИН СТАНА СИМВОЛ НА ПОБЕДАТА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ, НА НАЙ-ГОЛЕМИТЕ РЕВОЛЮЦИОННИ ПОДВИЗИ, КОИТО ИЗМЕНИХА ИЗ ОСНОВИ СОЦИАЛНИЯ ОБЛИК НА СВЕТА И ОЗНАМЕНУВАХА ПОВРАТ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО КЪМ СОЦИАЛИЗМА И КОМУНИЗМА.

Из „Обръщение за 100-годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин", прието от Международното съвещание на комунистическите и работническите партии в Москва, 5—17 юни 1969 г.

ПЕТДЕСЕТ ГОДИНИ КИНО В ЕЛЕНА

В неделя вечерта еленчани тържествено честваха 50-годишнината на киното в града. По този случай в салона на читалището се състоя вълнуващо тържество.

Доклад прочете управителят на киното Коста Василев, а председателят на Градския народен съвет Христо Недялков връчи почетни значки на кинодеятелите Иван Иванов, Коста Василев, Коста Иванов и Коста Ковев.

От името на Окръжния съвет за изкуство и култура и ОП „Кинефикация" — Велико Търново Захари Кожухаров прочете поиветствен адрес до киното-юбиляр.

Гости на тържеството бяха Зако Хеския, режисьор на филма „Осмият", Георги Георгиев, оператор на същия филм, и актьорът Георги Георгиев — Гец, изпълнител на главната роля. С голямо внимание присъствуващите изслушаха изказванията на Зако Хеския и оператора Георги Георгиев. С бурни ръкопляскания бе посрещнат заслужилият артист Георги Георгиев — Гец. Той говори за любовта си към родния Елински край, за обичта си към хората на киното, за старанието си да пресъздаде по най-убедителен начин образа на легендарния герой от съпротивително то движение Стою Неделчев — Чочоолу, прототип на главния герой на филма „Осмият", който се прожектира в Елена.

* * *

Гостуващите създатели на филма „Осмият" в събота имаха вълнуваща среща с жителите на с. Костел, а в неделя преди обед се срещнаха с учащи се в Елена.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Да расте в мир, радост и щастие

Утвърждават се нови традиции

За този ден отдавна бяха мислили и младите родители, и техните роднини, близки, приятели. В неделя всички дойдоха в Градския народен съвет във Велико Търново. Те придружаваха бялата количка, в която, разперило ръчички, спокойно спеше някол комесечно детенце.

В този ден, според новия обред, детето тържествено щеше да получи името си. . .

В празнично осветената зала за сключване на граждански брак тържествено проехтяват звуците на милата за всеки българин песен „Питат ли ме дей зората мен огряла първи път..."

Ангел Иринков — дежурното за деня длъжностно лице от съвета, обявява повода: младото семейство Татяна Горанчева и Марин Велев днес тържествено дават име на своя първороден син. Кръстницата поема детето от майката и го подава на др. Иринков. Сърдечни са благопожеланията — да расте здрав и силен, умен и добър, да расте в мир, радост и щастие новият великотърновски гражданин Борис. На родителите се връчва специалното удостоверение на съвета за извършването на такъв обред. Започват поздравления от всички присъствуващи.

За празника на младото семейство е помислила отечественофронтовската организация. Женотоворничката на кварталния комитет при кв. „Ивайло" Йордан ка Климентова поздравява родителите и близките и поднася дар за малкия Борис. С вълнение пристъпват двамата дядовци — Борис Велев и Костадин Горанчев — и поставят в малките ръчички на внука влогови книжки и лотарийни билети. Редят се специалният дар на кръстниците, на роднини и близки.

Накрая се разчупва питата. По стар народен обичай всеки топва своето парче в паничка мед и в хор звучи пожеланието:

— Да му е сладък животът като мед на нашия Борис!

От народния съвет празникът се пренася в дома на дядото и бабата. Тук се присъединява и третият — най-старият Борис — баща на дядо Борис. От все сърце всеки, за кой ли път вече, изказва най-ласкави благопожелания към малкия Борис, към младото семейство, към целия род.

Блага ИОРДАНОВА

ДЕСЕТДНЕВКА НА ТРЕЗВЕНОСТТА

От 20 до 30 януари в страната се организира десетдневка на трезвеността.

Комитетите и клубовете за трезвеност през тези дни ще уредят изнасянето на беседи, подреждането на кътове, витрини, изложби, прожектирането на филми с трезвена тематика.

Кръжоците по химия, физика и биология в училищата чрез опити ще демонстрират вредата от алкохола и тютюнопушенето.

Господин ВАСИЛЕВ

Ориентири на 1970-та

ПЕТ ВЪПРОСА КЪМ ДЕСЕТ ДИРЕКТОРА

Иван ЗИДАРСКИ, директор на ДИП „Рекорд" — Горна Оряховица

1. Какви са постиженията на Вашия колектив в изпълнението на основните показатели от плана и обещанието през юбилейната година?

Колективът на ДИП „Рекорд" е доволен от изминалата 1969 година. Планът за общата промишлена продукция бе изпълнен 105.13 на сто. С произведената надпланова продукция за 263 000 лв. преизпълнихме и обещанието пред Партията. Осъществявайки на белязаните организационно-технически и партийно-политически мероприятия, ние постигнахме изпълнение на плана за производителността на труда 104.15 на сто, като производителността значително изпреварва растежа на средната работна заплата. Планът за първо качество преизпълнихме с 2.23 на сто и произведохме надпланово 174 200 м най-различни тъкани.

2. Кои са по-важните мероприятия в плана за техническия прогрес на предприятието Ви?

През годината бе окончателно завършено разширението на предприятието, с което производствените мощности бяха удвоени. Беше построен просторен и светъл тъкачен цех със съответните битови помещения. В триетажната административна сграда са настанени администрацията, библиотека с читалня, технически кабинет, младежки клуб голям салон с 200 стола и др. По стопански начин бе извършен и монтажът на 260 автоматични стана „Янтра—2".

3. Значително ли е текучеството на работната сила (намаляло ли е или се е увеличило) и какви мерки вземате за ограничаването му?

През миналата година в сравнение с 1968 г. текучеството бе намалено с 14.39 на сто. Това се дължи на подобрените битови условия, разширение със 70 легла на общежитието за девойки и с над 20 легла на общежитието за младежи и др. През настоящата година текучеството ще намалее още повече, тъй като от 2 януари минахме изцяло на двусменна работа, без как вито и да било нощни смени. Това ще окаже решаващо значение за стабилизиране на работната ръка, за подобряване на квалификацията и оттам увеличаване производителността на труда.

4. Какъв ръст има планът на предприятието Ви за 1970 година и как започна неговото изпълнение?

През последните месеци на 1969 година успоредно с борбата за изпълнение и преизпълнение на годишния план ние осъществявахме редица мероприятия, гарантиращи изпълнението на плана за 1970 година, който бележи ръст от 20 на сто. На пръв поглед увеличението на плана не изглежда голямо, като се има предвид извършеното разширение, но тук трябва да се вземе предвид отпадането на трета смяна. Резултатите от началото на годината показват, че ще има да се справяме с големи трудности. Въпреки предварителната подготовка за първото петнадесетдневие изостанахме с около 20 000 м тъкани. Това обаче не смущава нашия колектив, който преодолява затрудненията и ежедневно намалява неизпълнението. Така например новият цех на 27 декември произведе 3970 м тъкани, на 29 декември — 5254 м, на 2 януари — 5811 м, на 5 януари — 7626, м и в средата на януари стигна 8800 — 9000 м тъкани. Тъкачният механичен цех ежедневно произвежда от 1500 до 2000 м тъкани над плана, от което става ясно, че загубата от 4000 м в първите дни сега е сведена до 2000 метра. Стремежът на колектива от новия автоматичен цех е до края на януари да стъпи на дневния си план, а до края на февруари да бъде изпълнен планът за двата месеца.

5. Как виждате предприятието в края на шестата петилетка в светлината на решенията на Септемврийския пленум?

Предвидено е през настоящата година да се извърши проектирането на втория етап от разширението на предприятието и през 1971—1973 година да бъде извършено строителството. Строително-монтажните работи ще надхвърлят пет милиона лева, техниката ще бъде първокласна. Ще бъдат монтирани 400 пневорапирни безшумни съветски станове. По този начин предприятието ще добие оптималния по размери обем и ще произвежда продукция за 18 милиона лева.

СПЕКТАКЪЛ, КОЙТО ВЪЛНУВА

В събота Драматичният театър „Константин Кисимов" — Велико Търново зарадва много бройните си почитатели с едно ярко съвременно драматургическо произведение — сатирата на Димитър Димов „Виновният", постановка на Лиляна Мечева и сценография на Евтимия Дюлгерова. Това е съвременна творба, която третира въпроса за нова нравственост, за чистота в семейството и обществото, за доверието, за искреността у човека.

Присъствуващите бурно аплодираха актьорския колектив, поднесъл им един спектакъл, който вълнува, внушава и учи на дълг към човека, към другаря, към обществото.

УПОРИТОСТТА И НЕЙНИТЕ ПЛОДОВЕ

Базата за техническо развитие на механизацията на животновъдството в Полски Тръмбеш — истински творчески център ● Делът на комсомолците ● Целта — машини на световно равнище

Базата за техническо развитие на механизацията на животновъдството в Полски Тръмбеш има съвсем кратка история. Създадена през 1968 година, за много кус срок тя се превърна в един истински творчески център, където се решават редица задачи от съществена важност за механизиране на процесите в животновъдството — отрасъл, в който има немалко „тесни" места.

През миналата година колективът на базата показа, че има сили и възможности да изпълни поставените задачи. А те не бяха малко. Трябваше да се извършат проекто-конструкторски разработки на 28 задачи с 54 етапни разработки. Трябваха умения, сили и. . . упоритост — качеството, което в края на краищата се оказа решаващо, качеството, което притежаваха и младите в базата.

Тук комсомолското дружество представлява повече от половината инженери, техници и работници на базата. И сега, когато разговаряме за дела на комсомолците в решаване въпросите, стояли пред базата, не можем да не започнем с реплика та на един от ръководителите на базата: „Без 44-те младежи и девойки едва ли бихме се справили с възложеното ни".

С особена гордост сега всички говорят за младежите, участвували в изработването на опитния образец силажна кула. Когато започнало проектирането, мнозина скептици изказали недоверието си в младите конструктори. Но силажната кула вече се е извисила в стопанския двор на с. Раданово и на онези, които не вярваха, не им остава нищо друго, освен да изкажат възхищението си. Кулата бе не само отлично конструирана и изработена. Тя бе готова 15 дни предсрочно. В нейното изработване особено добре са се проявили младите Йордан Михайлов, Георги Николов, Петко Йорданов, Илия Николов.

Конструктивната група с ръководител инж. Цвятко Йорданов е работила за решаване на задачите за механизиране на процесите в свинефермите. Всички поставени задачи са решени предсрочно и 13 от етапните разработки са отчетени цяло тримесечие преди срока. Тук изпъкват имената на Димитър Минев, Стоян Лазаров, Ангел Михтиев, Лидия Иванова.

Немалък дял при механизирането процесите в птицекомплексите се пада на конструктивната група с ръководител инж. Захари Зарков. Всички разработени машини от тази група са на световно равнище и по нищо не отстъпват на машините, внесени от Холандия. И отново имена. Имена на хора, които със своя труд са допринесли за този голям успех — Михаил Христов, Елка Събева, Цанка Йорданова.

Гордост за комсомолската организация са и Русанка Иванова, Стоянка Лambева, Тодорка Аврамова, Георги Лазаров и други, които отдават целия си младежки жар за изпълнението на задачите по техническия прогрес.

За младежите от Базата за техническо развитие на механизацията на животновъдството може да се разказва още дълго. Тук има изграден клуб за техническо творчество и майсторство и неговата разнообразна дейност е също доказателство за оня младежки ентусиазъм, който е основата на всичко онова, което наричаме успех. Членовете на клуба през 1969 година имат в актива си 23 разработки от плана за технически прогрес на базата. Секцията „Техническа информация и пропаганда" кореспондира с десетки чужди страни фирми, дори и от Нова Зеландия. И всичко това с една цел — Родината да почувствува, че научно-техническата революция наистина е дело на младежта.

Ангел ВЕЛИКОВ
Евгени ХАДЖИДОНЧЕВ

СЕСИИНИ ТРЕПЕТИ...

Сега от сутрин до вечер е оживено в коридорите на ВФСИ „Д. А. Ценов" — Свищов. Студентите са се натрупали около вратите. Първокурсниците даже се опитват да надникват през ключалките. А върху всеки, който излезе, заваляват въпроси: „Как е?", „Има ли настроение?", „Какво ти се падна?"... А щастливецът, ако е изкарал, бърше изпотено чело, размахва студентската книжка и разправя, че няма по-лесен изпит, макар само преди час да е казвал, че не го вижда.

Така е. Да му мислят онези, които сега трескаво прелистват страниците и гърдите им са неспокойни от ускорен пулс.

Но има и спокойни. За това се иска само да си чел.

Имах желание да видя някои от първокурсниците, но колегата, когото изпитват в момента, с отговорите си показва, че едва ли е най-подходящият обект за репортаж. Затова пак ще се опра на старите, одимени от огъня на няколко сесии. Докато се колебая къде да спра, вратата на аудиторията до мен се отваря и излиза колежка, която по всичко личи, че е забравила усмивката си вътре. Чакащите с чувствено й правят път и само един се осмелява да я попита:

— Скъсаха ли Ви?

— Не! Петица! — идва като гръм отговорът.

Взрив от възклицания!

— Пет и увехнала като че ли са й потънали гемиите. . .

— Абе, аз тройка да видя, охо-о!. . .

— Да, но можеше да бъде и шест! — почти проплаква колежката и затрополява навън.

Иди разправяй, че студентите не били ученолюбиви. . .

Процедурата навсякъде е една и съща. Малко колебание — дали с лявата или с дясната ръка да посегнеш към билетчето. Примижваш и „късметът" е в ръцете ти. Понапрягаш пламнала глава, за да си спомниш нещо по въпросите, слагаш му един увод, по възможност по-дълъг, и си готов.

Челото на студента Иван Хубанов е оросено с пот, но старши-преподавателят Д. Дамянов е доволен от отговорите. По всичко личи, че в книжката срещу „Промишлено счетоводство" ще се появи поне четворка.

Този изпит, пък и по „Теория на счетоводството" не са от най-леките, но досега и проф. Спасов е доволен. Успехът е добър.

Николай ТОМОВ

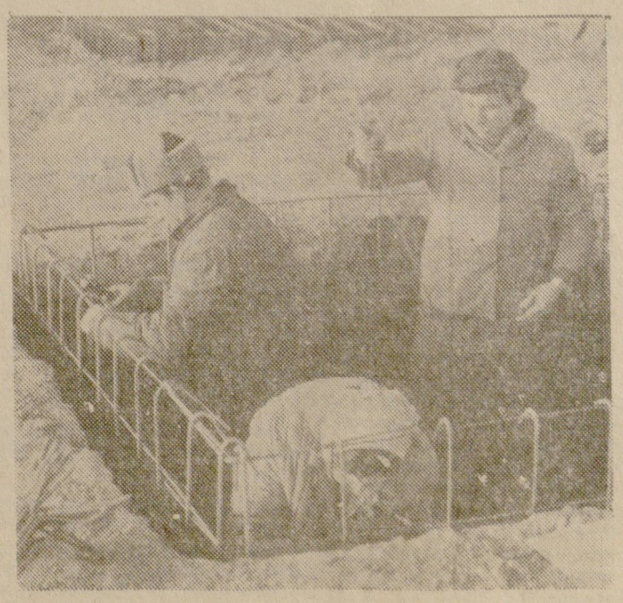

Арматуристите Недялко Колев и Велика Генчева от бригадата на Иван Генчев бързат с изпълнението на задачите, за да осигурят фронт на монтажниците в новостроящите се корпуси на завод „Заря" — Павликени

По света

ДА СЕ АКТИВИЗИРАТ МИРОЛЮБИВИТЕ СИЛИ

СТОКХОЛМ, 19 януари (ТАСС) — На 28—30 март в шведската столица ще се състои втората световна конференция на миролюбивите сили по Виетнам. Решение за свикването ѝ бе взето вчера на състоялото се тук разширено заседание на международния координационен комитет на стокхолмската конференция по Виетнам.

ЗВЕРСТВАТА НА ОКУПАТОРИТЕ

НЮ ЙОРК, 19 януари (БТА) — Въпреки усилията на официален Вашингтон да представи зверствата в южновиетнамското селище Сонг Ми като „изключителен случай", фактите за престъпленията на американските окупатори в Южен Виетнам проникват все по-често в американския печат.

Зверства, подобни на тези, които бяха извършени в Сонг Ми, бяха нещо обикновено — се казва в декларация на група американски офицери, завърнали се от Южен Виетнам, прочетена по радиото в град Окленд (щат Калифорния). Тези офицери са били толкова потресени от зверствата спрямо южновиетнамските мирни жители, че решили да разкажат на американския народ за това, което става във Виетнам, с риск да бъдат подложени на преследване от страна на властите.

ПРОТЕСТЕН ПОХОД В ГФР

БОН, 19 януари (БТА) — Вчера в Дюселдорф се е състоял протестен поход против агресията на Съединените щати във Виетнам. Повече от 2 000 демонстранти — социалдемократи и комунисти, профсъюзни активисти, членове на организацията „Млади социалисти" и на социалистическата германска работническа младеж излезли на улицата с плакати с надписи „Американци, вън от Виетнам!" и с възгласи: „Прекратете убийствата във Виетнам!"

На състоялия се след това митинг е била приета резолюция, в която се иска незабавно да бъдат изтеглени войските на САЩ от Виетнам.

Участниците в митинга поискали властите на ГФР, които отказаха да издадат входна виза за Западна Германия на представители на ДР Виетнам и на Временното революционно правителство на република Южен Виетнам.

СТАЧНАТА БОРБА В ИСПАНИЯ СЕ РАЗРАСТВА

ПАРИЖ, 19 януари (БТА) — Испания е заляна от мощна стачна вълна. Стачкуват близо 50 000 земеделски работници от Андалузия и Севиля, миньори от Астурия и Леон, металурзи от Каталония и Андалузия, работници от корабостроителниците в Кадис. Трудещите се искат по добряване на жизненото равнище, повишаване на заплатите, съблюдаване на изискванията за безопасност в мините и предприятията (само в заводите „Орбегосо", Северна Испания, през последната година са били отбелязани десет смъртни случаи при трудова злополука), отмяна не на уволненията на техни другари.

Към стачкуващите работници се присъединиха и 60 химици от медицинския факултет в Кадис, докато сред 1600-те работници на заводите Сеат в Барселона, където се произвеждат коли „Фиат", се чувствува брожение.

Подобно стачно движение страната не помни от 1962 г. насам. В Испания стачките са забранени, но те съществуват, а това показва, пишат вестниците, че животът е по-силен от закона. Редица органи на печата като „Нуово Диарио" се застъпват за признаване правата на стачкуващите работници и селяни, като подчертават, че за да бъдат прекратени стачките, необходимо е да се отстранят причините за тях.

КЪДЕ СЕ КРИЕ ОДЖУКВУ?

ЛАГОС, 19 януари (ТАСС) — Сега, когато бунтът в Източна Нигерия е ликвидиран и представителите на сепаратистки режим приеха безусловната капитулация, естествено възниква въпросът, къде се е скрил главатарят на сепаратистите Одумегу Оджукву?

Съдейки по съобщение на нигерийското радио, Оджукву, пре облечен като свещеник, в по ния момент преди капитула та на сепаратистките сили у да избяга от Нигерия и се ни чил отначало към Либерия, след това към Абиджан и по нататък някъде в Европа. Тъ следите му се губят. Според различни сведения, сега той се намира или в Лисабон, или някъде във Франция.

РАБОТНИЧЕСКИ ВЕСТНИК

. . .Българската комунистическа партия, българските работници и селяни, които излязоха разбити, но не сразени, от едно кърваво въстание, посрещат с дълбока скръб загубата на незаменимия с никого другар Ленин. Повече от всички други те имат сега голяма нужда от него. С неговата помощ, с помощта на неговото дело, те ще изковат от поражението си меча на победата и ще извършат това, което извърши непосредствено ръководеният от него руски пролетариат.

Присъединявайки своята печал по скъпата загуба към скръбта на руския и на целия международен пролетариат, ние се утешаваме с мисълта, че **Ленин умря!. . . Но неговото дело ще живее.**

(„Работнически вестник", 26. I. 1924 г.)

В ЛАДИМИР ЛЕНИН умря. Дори някои от лагера на неговите врагове често признават: в лицето на Ленин светът загуби човека, „който от всички съвременни нему велики хора най-ярко въплъщаваше гениалността".

Германският буржоазен вестник „Prager Tageblatt", помествайки статията за Ленин, с почитателно удивление пред неговата колосална фигура, я завършва с думите: „Велик, недостъпен и страшен изглежда Ленин дори и в смъртта".

Той беше руски човек, който дълго е живял извън Русия. И внимателно е разглеждал своята страна — отдалече тя изглежда по-цветиста и по-ярка. Той правилно оцени нейната потенциална сила — изключителната надареност на народа, още слабо изразена, невъзбудена от историята, тежка и досадна, но всестранна надареност, блестяща като златни звезди върху тъмния фон на фантастичния руски живот.

Владимир Ленин, големият, истинският човек на този свят умря. Неговата смърт много болезнено нарани сърцата на хората, които го познаваха, много болезнено!

Но черната черта на смъртта само още по-рязко ще подчертае в очите на целия свят неговото значение — значението му на вожд на световния трудов народ.

И дори облакът омраза към него, облакът лъжа и клевета около неговото име да беше още по-гъст — все едно: няма сили, които да могат да затъмнят факела, издигнат от Ленин в душната тъмнина на обезумелия свят.

И не е имало човек, който като него действително да е заслужил светът вечно да го помни.

Владимир Ленин умря. Наследниците на неговия разум и воля са живи. Живи са и работят така успешно, както никой никога, никъде в света не е работил.

Максим ГОРКИ

СВЕТЪТ ЗА ЛЕНИН

Анри Барбюс (Франция):

В продължение почти на четвърт век постепенно, крачка по крачка, Ленин подготвяше най-големия преврат в историята на човечеството. Той се отдаде с цялото си същество на стоящата пред него задача. През всичките тези години Ленин не преставаше да бъде истински вожд и вдъхновител на движението; той бе този, който нане се предварително пресметнатия, решаващ удар, който през октомври 1917 година пре образи облика на целия свят и измени хода на световната история. На картата на света сред капиталистическия хаос се появи социалистическа страна..

Сен Катаяма (Япония):

С другаря Ленин съм се срещал три пъти: на заседанието на Всеруския конгрес на съветите, състоял се в Болшой театър, вечерта на 23 декември 1921 година, когато другарят Ленин произнесе своя доклад пред конгреса, през януари 1922 година в работния му кабинет в Кремъл и за последен път — на 13 ноември 1922 година в Андреевата зала в Кремъл на IV конгрес на Комунистическия интернационал.

Бях чувал с какво умение е убеждавал аудиторията си по време на Брест-Литовск, а също и при други случаи, когато речта си е оборвал противниците. Но най-добрият начин да се запозная с другаря Ленин беше за мене прочитането на книгата му „Държавата и революцията". Тя ми даде истинската програма за Октомврийската революция — програма на „прехода от капитализъм към комунизъм".

Мартин Андерсен — Нексьо (Дания):

Аз видях Ленин само веднъж: в Кремъл по време на конгреса на Коминтерна през есента на 1922 година. Тогава още не беше възможно да се разбере целият огромен размах на делото на Ленин — Октомврийската революция; старият свят бе неприятно поразен от станалото, но още не изпитваше такъв панически ужас пред Революцията, както сега. Революцията му се струваше само като гигантски експеримент... Големите политически държави бяха твърде много обвързани с противоречия, предизвикани от собствената им конкуренция; новата пролетарска държава, разбира се, им пречеше в тяхната игра, но те още не чуваха идващия от там погребален звън на стария свят. Дори II интернационал още не бе схванал, че и неговото съществуване е поставено на карта.

Сега делото на Ленин нарасна и обхвана всичко. Няма нито едно що-годе значително за човечеството събитие, което да не е свързано с Ленин и революцията. Днешният свят се разтърсва от смъртна борба; в мъки се ражда бъдещето. Но кой освен Ленин предвиди тогава това? Ние, участниците в конгреса, събрани от всички краища на земята: немски и скандинавски работници, негри, египетски фелахи и индийски кули — всички ние вярвахме в делото на новия свят и в Ленин. Но само той знаеше с непоколебима увереност, че победата ще дойде и ясно виждаше пътя към нея.

Густаво Валкарсел (Перу):

Никога не съм виждал обич, подобна на обичта, която съветският народ храни към Ленин. Това е нещо завладяващо, нещо покоряващо. Това е чувство, което изпълва целия живот на милиони и милиони хора, въодушевили Ленин и заради които Ленин се е родил, борил и умрял — умрял физически, но неговият гений ще живее, докато живее човечеството. Ленин е навсякъде: по страниците на книгите и в Космоса, в лабораторията и рудника, в града и селото, във въздуха в морето и на земята. И преди всичко Ленин е в грандиозните планове на Партията, в онази светла цел, която от година на година подмладява.

Такава любов, като любовта към Ленин — стихийна, бурна и неугасима — не съм срещал никога.

„НИКОЙ НЕ ПОЗНАВАШЕ ТАКА ХОРАТА..."

Ленин притежаваше удивителното умение да забелязва хората, способни да бъдат полезни на делото на социализма, и проявяваше особена грижа към тях. За това говорят документите и спомените на онези, които са работили и живели заедно с Ленин.

„По-сърдечен човек — писа за Ленин неговият близък съратник Сергей Киров — никой от нас не е срещал. Той беше многостранен. Намираше ключ към сърцето на всеки от нас. Ня маше член на Партията, който да не познава неговата сърдечност.

Ленин винаги беше достъпен и общителен. Той дълго можеше да разговаря с работниците и селяните... Никой не познаваше така хората, както той..."

Ленин не се страхуваше да издига на ръководни постове енергични и инициативни хора от народа. В това той виждаше великото чудо на времето, което разкрепости човека, и разкри пред него неограничени възможности да бъде господар и да управлява своята съветска държава. Като ръководител, вожд и учител Ленин се отличаваше със способността да открива най-добрите черти в характера, да схваща същността на човека.

Още в първите години на съветската власт инициативата на масите взе големи размери. Създаваше се ново общество. Ленин внимателно подемаше работническата инициатива и винаги беше готов да се притече на помощ. През 1918 година във връзка с тежкото положение на транспорта комисарите от Рязано-Уралското пътно управление решиха да се обърнат към Ленин. През април в Москва пристигнаха техни делегати. Позваниха в секретариата на Ленин. На другия ден, смутени и радостни, делегатите влязоха в кабинета на Владимир Илич. Ленин ги отрупа с въпроси. За него беше важно всичко: какви са настроенията сред работниците, как се хранят, получават ли редовно заплата... Владимир Илич обеща материална помощ на Рязано-Уралското пътно управление, а на сбогуване каза на комунистите: „Главното е да проявявате грижа за бита на работниците, да живеете с техните болки и радости, винаги да бъдете заедно и се съветвате с тях. И от най-трудното положение има изход, няма безизходни положения."

Ленин очароваше със своята принципиалност и безпределна честност. Той никога не си криеше душата, говореше истината и само истината, колкото горчива и тежка да беше тя. И от всекиго той изискваше точна и правдива информация. Още на другия ден след Октомврийската революция Ленин заяви, че държавата е силна със съзнателността на масите, силна е тогава, когато масите знаят всичко, когато могат да съдят за всичко и вършат всичко съзнателно. Ленин настойчиво повтаряше, че на работниците и селяните трябва да се казва истината.

Ленин внимателно следеше изпратените на лечение другари да не се връщат по-рано на работа и да изпълняват всички предписания на лекарите. Самият той участвуваше в обсъждането на въпросите — къде да бъде изпратен един или друг другар, преценяваше къде може да се организира по-добро хранене и медицински грижи и къде ще бъде временно изолиран от всичко. Той намираше време лично да следи как са заболелите другари и да вниква в тяхното материално положение.

През август 1920 година Воровски беше болен от коремен тиф и възпаление на белите дробове. Ленин го посети в болницата и дълго остана при него. Като се върна, той написа бележка до Совнаркома с молба да отделят парични средства за лечение и по-силна храна на Воровски.

Дори случайно да научеше, че някой от другарите се нуждае от нещо, Владимир Илич никога не забравяше това и незабавно оказваше помощ.

Ленин получаваше непрекъснато писма. Към него се обръщаха за съвет, с молби, пристигаха различни хора и цели делегации от всички краища на страната. През есента на 1919 години комисарят и болните от 151-ва военна болница изпратиха свой делегат при Ленин с молба да дойде и поговори с ранените. Владимир Илич приятеника и обеща, че непремен но ще посети болните.

Ленин и Надежда Крупская изпълниха обещанието си и дълго разговаряха с ранените войници. Ленин ги разпитвал за работата на комунистическата ядка, създадена в болницата, интересувал се каква е храната и обслужването на болните. Дошло време за вечеря. Ленин и неговата съпруга били поканени да вечерят. Владимир Илич помолил да им дадат храна от общия казан, както на всички. След вечерята всички се събрали в червения кът, тук пренесли дори и тежко ранените. Разговорът продължил дълго.

Научил, че семейството на един командир от червената армия в град Вятка живее в много лоша квартира. Владимир Илич телеграфирал на вятския губизпълком: „Вземете незабавно мерки, за да се осигурят на семейството на командира Шорин на улица „Свобода", дом Хохлов, прилични условия за живот. Телеграфирайте за точното изпълнение".

Винаги сърдечен.

С цялото си поведение Ленин беше пример на уважение към хората, на сърдечност и простота. Бившият редактор на вестник „Беднота" Вячеслав Карпински си спомня думите на Надежда Константиновна Крупская за отношението на Владимир Илич към народа: „Неговото сърце биеше с гореща любов към всички трудещи се."

„Тази любов — пише Карпински — се чувствуваше в цялото му общуване с народа — в неговата приветлива усмивка, в живия, дълбок интерес към хората, към техните нужди, в горещия стремеж да им помогне.

Владимир Илич беше неприкосновено внимателен, деликатен човек. Той никога не се обръщаше с „ти" към подчинените си, към работниците и към селяните. Само на по-стари хора той понякога казваше: „ти, татко", „ти, дядо" — както е прието сред народа.

Да вземем макар само неговия маниер на здрависване. Леко ще се наклони напред, ще подаде ръка, малко свита в лакътя, ще ви погледне право в очите като ви се усмихва приветливо — и вие самите ще се усмихнете щастливи, ще го почувствувате като близък приятел и другар..."

И. СЛОБОДЯНЮК,
доктор на историческите науки
Агенция „Новости" — БТА

Г з Октомври.

СБОГОМ, ИЛИЧ!

Сутринта на 24 януари се озовах в Москва. Траурните знамена и залепените по стените на къщите вестници, ограден с траурно черни ивици безкрайно извиващият се жив чевешки поток при Дома на Съюзите, губещ се някъде в димната мразовита мъгла на пламтящите уличи огньове — всичко, всичко напомняше за великата скръб. Но аз упорито продължавах да не вярвам. Не можех да повярвам!

Тръгнах за Кремъл с надежда да намеря Дмитрий Илич. Той се облече и двамата заедно се отправихме към Дома на Съюзите. Изкачихме се по стълбата най-горе в Колонната зала и чак тук, като видях лежащия в ковчега Илич, се убедих в това, в което до този момент настойчиво се отказвах да повярвам.

Стоях на почетен караул до самата му глава пет кратки минути и за последен път, без да откъсвам очи, се вглеждах в скъпите и толкова близки за мен черти на лицето, удивително спокойно в своята неподвижност — като че ли Илич просто спеше, така естествено наклонил едва-едва глава встрани. Смениха ме и като стоях настрана, наблюдавах как покрай ковчега течеше непрестанно в два потока живата река, непресъхваща нито нощем, нито денем. От преминаващите редици се дочуваха горестни възгласи и силен плач. По лицата на всички течаха сълзи. От време на време някой падаше в безсъзнание до самия ковчег и хора в бели халати бързо го изнасяха из залата.

Под сводовете на Колонната зала цели денонощия се носеха, без да секнат нито за минута, звуците на погребален марш. Цели денонощия течеше човешката река и ковчегът, обхванат от черните високи палми и черно-червените знамена, като остров почиваше сред нейните вълни...

За последен път народът идваше при своя любим вожд. И за първи път той мълчеше пред своя народ.

— Сбогом, Илич! размахваше шапка старец-работник, преминавайки край ковчега, и се извърна още веднъж, за да хвърли последен поглед.

Като изваяна при ковчега стоеше неподвижно неразделната другарка на Илич, Надежда Константиновна не откъсвайки очи от скъпото лице. Въпреки дълбоката мъка очите й бяха сухи.

А звуците на погребалния марш се лееха и се носеха нашироко...

Четири дълги денонощия прекарах тогава при ковчега на Ленин, запазвайки в сърцето си незаличимото впечатление за него, най-близкия и скъп за всички човек, за искрената, безгранична и чиста любов на народа, за щастието на когото Илич така рано отдаде своя забележителен и ярък живот!

Георги ЛОЗГАЧЕВ — ЕЛИЗАРОВ

Б.Р. Георги Лозгачев — Елизаров е бил в близки отношения със семейство Уянови, живял е много години сред тях, и до последните дни от живота на Ленин е общувал с него.

Из „Десет дни, които разтърсиха света"

БЕШЕ точно 8 часът и 40 минути, когато гръмотевична вълна от приветствени викове и ръкопляскания възвести появяването на членовете на президиума и на Ленин — на великия Ленин сред тях. Ниска набита фигура със силно плешива и изпъкнала, добре сложена глава. Малки очи, голям нос, широка благородна уста, масивна долна челюст, бръснато, но вече с набола брадичка, толкова известна в миналото и в бъдещето. Изтъркан костюм, малко не по ръста му дълги панталони. Нищо, което би напомняло кумира на тълпата, обикновен обичан и уважаван така, както може би са били обичани и уважавани само малцина водачи в историята. Необикновен народен вожд, вожд, благодарение изключително на своя интелект, чужд на каквато и да била поза, неподаващ се на настроения, твърд, непреклонен, без ефектни склонности, но притежаващ могъщо умение да разкрие най-сложните идеи с най-прости думи и даде най-дълбок анализ на конкретната обстановка при съчетаване на проницателна гъвкавост и дръзновена смелост на ума.

Но ето на трибуната е Ленин. Той стои, като се държеше за края на трибуната, оглеждаше с присвити очи делегатите и чакаше, очевидно без да забелязва нарастваща та овация, която продължи няколко минути. Когато тя стихна, той каза кротко и просто:

„Сега е време да пристъпим към изграждане на социалистическия ред!"

Нов разтърсващ грохот на човешка буря.

„Първата ни работа трябва да бъдат практическите стъпки към осъществяването на мира... Ние трябва да предложим на народите на всички воюващи страни мир въз основа на съветските условия: без анексии, без контрибуции, въз основа на свободното самоопределение на народностите. Едновременно с това ние, съгласно нашето обещание, сме длъжни да публикуваме тайните договори и да се откажем от тяхното спазване... Въпросът за войната и мира е толкова ясен, че струва ми се, аз мога без всякакви предисловия да обявя проекта на примирието и ратифицирани от Учредителното събрание. Като установяваме три месеца срок на примирието, ние желаем да дадем на народите по възможност по-дълъг отдих от кървавата касапница и достатъчно време за избиране на представители. Някои империалистически правителства ще се съпротивляват на нашите мирни предложения, ние съвсем не си правим илюзии в това отношение.

Но се надяваме, че скоро във всички воюващи страни ще се разрази революция и тъкмо затова с особена настойчивост се обръщаме към френските, английските и немските работници..."

„Революцията от 24—25 октомври — завърши той — открива ерата на социалистическата революция... Работническото движение в името на мира и социализма ще победи и ще изпълни своето предназначение..."

От неговите думи лъхаше спокойствие и сила, които проникваха дълбоко в човешките души. Беше съвсем ясно, защо народът винаги вярваше на това, което говореше Ленин.

Джон РИД

НОВИ ПРИДОБИВКИ ЗА ЖЕЛЕЗОПЪТНИТЕ РАБОТНИЦИ

В тия дни специалистите от ЖП управление — Горна Оряховица са заети с много уточнявания, разяснения и справки, които вълнуват различните категории работници от системата на транспорта. Още месец не е изминал, откакто беше публикувано постановлението на Министерския съвет за подобряването на работата в транспорта и вече много неща се знаят, а други ще бъдат тепърва изяснени в допълнителните разпоредби, които ще издаде ДСО „Български държавни железници".

Но и сега е вече известно, че само от двете придобивки (безплатно униформено облекло с подобрено качество и безплатни квартири) ръководителите на движението ще получат през годината съответно по 76.44 и 34.32 лева. Облагодетелствувани са от постановлението и стрелочниците, и ръководителите на чети по поддържането. Първите ще спечелят през годината допълнително по 27.58 лв. за облекло и по 34.32 лв. за квартири, а вторите съответно по 24 и 46.32 лева. Началниците на гари също получават за облекло по 76.44 и от наемите по 40.68 лева.

От придобивките, които са споменати в постановлението ще се ползуват всички работници от ЖП транспорт, които работят в експлоатацията, а ония, които се задължават да живеят в близост до работните си места, и безплатни квартири. Всички тези въпроси ще бъдат уредени със специални правилници, издадени от ДСО „БДЖ" в близко бъдеще.

От споменатите придобивки ще се ползуват още и работниците от поддържането, кантонерите, спирачите, маневристите и други. А в резултат на приетото постановление още през тази година в Горна Оряховица започва изграждането на жилищен блок, който ще се състои от 48 апартамента. Началниците на влакове само от безплатното облекло ще прибавят към годишната си заплата по още 76.40 лева, по 69 лв. получават локомотивните инструктори и 49.56 лева локомотивните машинисти. Сг без платното облекло ще получат по 58.52 лв. и електромеханиците.

До края на месеца ще бъдат уточнени останалите придобивки и предимства, които са споменати в постановлението на Министерския съвет от 25 декември м. г. за подобряване на работата в транспорта.

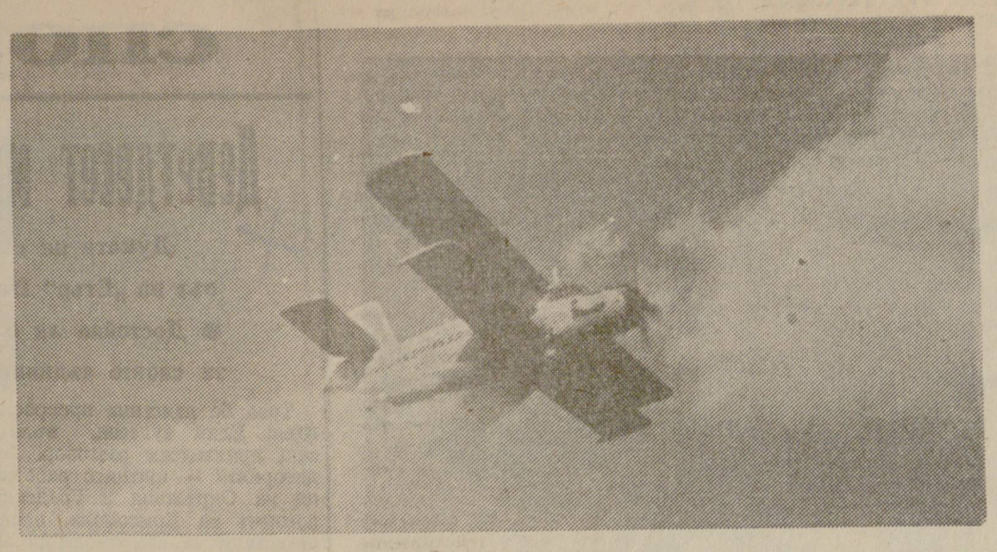

Селскостопанската авиация през зимните дни

Летците и техниците от селскостопанската авиация не спряха своята работа и през мразовитите зимни дни. С какво друго най-успешно, ако не със самолетите на авиоотряда в Горна Оряховица ще могат сега да се подхранят бързо и качествено нуждаещите се от това хиляди декари есенни посеви?

Въпреки ниските температури и крайно неблагоприятното време техниците подготвят и зареждат машините, а летците при лоши условия — ограничена видимост, силно навлажнени летателни площадки, извършват своите производствени полети. През тези дни самолетите от авиоотряда работят в кооперативните стопанства в Стражица (Чапаево), Долна Оряховица, Лясковец (Козаревец), Самоводене, Камен, Ресен, Полски Сеновец (Сашево), Поликраище и са подхранили при зимни условия не по-малко от 15 000 дка есенници. В повечето от горните стопанства работата продължава.

В суровите зимни дни се очертават със своята добра работа летците Недялков, Илиев, Марков, Генов, Спасов, Моллов и др., техниците Петков, Рашков, Тачев, Тодоров.

Въпреки че януари е определен за квалификация на летателния персонал, колективът на авиоотряда отделя достатъчно дежурни екипажи и отговаря на нуждите на всички стопанства. От началото на февруари авиоотрядът започва пълноценна работа с целия си летателен персонал над полетата на Великотърновски и другите обслужвани от него окръзи.

НА СНИМКАТА: летецът Моллов подхранва есенници в с. Казаревец

Тодор ЛИЦОВ

НА КОЕ МЯСТО СТЕ?

Ръст на средната и общата продуктивност на животновъдството в окръга през 1969 година

ТКЗС	Краве мляко: Средна продукция за 1969 г.	Краве мляко: Обща продукция в % спрямо 1968 г.	Яйца: Средна носливост за 1 бр.	Яйца: Обща продукция в % за 1968 г.	Вълна: Среден настриг за 1969 г. кг	Месо: Среден дневен прираст от угоените свине кг
Поликарище	3241	111.93	—	73.99	3.171	0.367
Върбовка	3100	94.90	—	—	4.677	0.414
Морава	3083	95.46	—	—	4.058	0.331
Козловец	2920	108.10	218	117.39	4.540	0.426
Килифарево	2897	101.63	—	—	3.319	0.346
Стражица	2842	107.70	192	122.21	3.066	0.354
Бяла черква	2723	118.62	182	80.14	4.771	—
Павликени	2661	103.53	206	117.64	6.357	0.357
Д. Оряховица	2598	96.15	195	105.56	3.714	0.372
Джулюница	2563	99.09	—	—	3.193	0.360
П. Сеновец	2544	104.92	205	108.97	3.686	0.402
Г. Студена	2479	95.89	146	46.17	5.666	0.499
Драгомирово	2471	96.02	—	—	4.450	0.452
Асеново	2457	101.92	—	—	4.059	0.487
Михалци	2443	102.28	—	—	4.716	0.533
П. Тръмбеш	2387	102.27	243	100.98	3.865	0.339
Ресен	2357	107.37	—	—	4.416	0.400
Лясковец	2338	109.30	218	97.21	3.458	0.573
Д. Липница	2289	80.89	187	97.14	4.742	0.509
Карисен	2279	98.26	174	82.41	5.118	0.357
Алеково	2274	113.42	—	—	4.312	0.467
Самоводене	2273	96.83	—	—	3.581	0.468
Страхилово	2255	101.20	170	94.06	4.513	0.439
Сухиндол	2216	120.04	183	91.78	3.498	—
Обединение	2177	94.80	130	73.23	3.956	0.424
Дъскот	2175	106.31	—	—	4.617	0.470
Ореш	2114	94.52	—	—	2.804	0.401
Овча могила	2020	82.29	171	86.22	5.397	0.429
Камен	1991	109.28	136	78.51	3.256	0.446
Масларево	1984	90.68	202	83.84	3.743	0.289
Сушица	1716	81.58	138	97.03	3.427	0.358
Драганово	1455	79.64	—	—	3.068	0.451
ТКЗС — всичко	**2430**	**101.09**	**188**	**94.71**	**4.143**	**0.416**
ДЗС						
Свищов	3175	93.49	—	—	6.448	0.383
„Сувата"	3078	103.16	—	—	6.142	0.419
Елена	3067	113.68	—	—	2.531	—
В. Търново	3009	98.84	—	—	3.005	0.384
Беброво	3000	103.37	—	—	2.100	—
Кесарево	2953	100.89	—	—	3.008	0.509
Балван	2674	115.85	—	—	3.582	0.404
Златарица	2254	88.95	—	—	3.090	—
Церова кория	2098	108.27	—	—	2.965	0.436
Буйновци	2084	111.61	—	—	2.102	—
Константин	2013	103.63	—	—	2.682	—
ДЗС — всичко	**2788**	**101.70**	**—**	**—**	**3.365**	**0.403**
ДСС						
„Дунав"	2449	91.05	162	78.77	5.633	0.444
Ресен	1829	67.49	—	—	—	—
ДЗС „Родопа" ГО	2991	109.30	—	—	3.401	0.431
средно за окръга	2526	101.31	187	92.47	3.902	0.415
ОСЗК — ГО	2673	144.50	—	—	—	—
в т. ч. държ. сектор	2773	101.83	162	56.27	3.414	0.411
кооп. сектор	2430	101.09	188	94.71	4.143	0.416

За непрекъснат ръст на общата продукция

Ръководството на кооперативна в Сухиндол, подпомогнато от специалисти при Окръжния народен съвет — отдел „Земеделие" и Окръжния кооперативен съюз, разработва редица мероприятия за стабилизиране на икономическото положение на стопанството.

Миналата година лозята в района пострадаха чувствително от няколко последователни градушки и не може да се разчита на добър добив грозде, което то чувствително ще се отрази и на постигнатия досега ръст на общата продукция в стопанство то. За да може да се изпълни все пак производствено-финансовия план на едно желано равнище, ръководството разработи и прие допълнителни мероприятия.

За 1970 г. се увеличава производството на облагородени лози на 7 милиона. Допълнително ще се засеят 1400 дка захарно цвекло, 200 дка лучено семе за арпаджик. Увеличава се и площта на пивоварния ечемик, на боба, на зеленчуците втора култура.

Заедно с доходите, получени от увеличаване площите на някои култури, стопанството си поставя за задача да реализира през 1970 г. обща продукция в размер на 6 милиона лева.

Неделчо ТИНЧЕВ

ПЪРВИ КРАЧКИ

От октомври м. г. машинно-тракторното предприятие в гр. Елена се реорганизира в развойно предприятие на ДСО „Маслено-сапунена промишленост". Пред него сега са поставени много нови и по-отговорни задачи, включващи не само проектирането, експериментирането, но и бързото осигуряване на високоефективна техника за тази промишленост. Изпълнението на голямата задача, с която целият колектив така усърдно се е заел, е немислимо без осъществяването на набелязаните мероприятия за по-високо качество на изделията.

В предприятието дълго се подготвяха за прилагането на саратовската система и от 2 януари тя стана всекидневие в практиката им. Планът ритмично се изпълнява над 130 на сто. Пътят до този успех, макар и в първоначалните крачки, бе труден. Подпирена бе помощта на науката. ВФСИ в Свищов им предложи усъвършенствувана организация за оперативно планиране и отчитане на производството. Всички се убедиха, че е възможно всекидневно оперативно планиране и отчитане. Вече не е нужно да изтече седмицата, за да се разбере къде е застрашено изпълнението на плана. Напротив, след завършването на работния ден се знае за всеки цех, участък и бригада как е изпълнен планът.

Сега окачествяването не се извършва след като продукцията е изработена, а от първата заварка до последния преглед на болта. Всеки се стреми да няма върната продукция, защото това е обвързано непосредствено с трудовото му възнаграждение. Въведените за пръв път в предприятието работни карти, в които се нанасят не само нормативните разходи на материали, труд и др. за всяко изделие, но ОТК поставя и своя печат и отметка дали предложената за преглед машина или детайл са първокачествени, също мобилизират хората.

— И въпреки старанието и доброто желание — сподели директорът на предприятието Стоян Сираков, — има отделни случаи, когато се допуска некачествена изработка. Такива два случая вече отбеляза контрольорът по качеството Николай Танчев в бригадата на Галиб Галибов, която бе извърши ла некачествени заварки на девет ферми за навеси. Когато им бяха върнати за дозаваряване за сметка на бригадата, случаят вече не се повтори.

Да се работи на око, преди беше обичайно явление, сега обаче и този недостатък е избегнат. И то без особени усилия от страна на администрацията. Достатъчно бе да се спазват технологията на производството и качеството да се обвърже със заплащането и тутакси се появи заинтересоваността у работниците. Нещо обичайно е сега бригадири и работници да пресичат до административната сграда и да настояват да им предоставят препис от писмената технология, да искат чертежи, таблици. Сега стопанското ръководство е затруднено да устои на задълженията си, защото копирната техника е остаряла. Доставен е вече нов хелиограф, с помощта на който ще се създадат далеч по-добри условия.

Организаторската и масово-политическата работа за внедряването на саратовската система в развойното предприятие не спря дотук. Напротив, сега тя е още по-активна и мобилизираща. Уреждат се събрания и за разясняване на някои затруднения. Всичко това е добра гаранция, че първите успехи ще се множат.

Асен ГЕОРГИЕВ

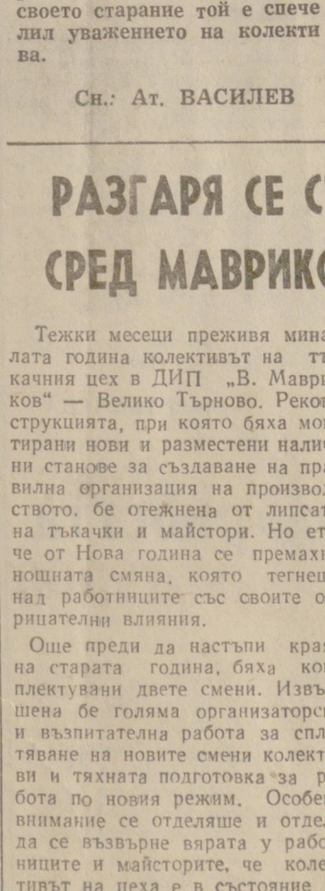

В Завода за строителни и пътни машини — Стража работи механошлосерът Добри Иванов. Със своето старание той е спечелил уважението на колектива.

Сн.: Ат. ВАСИЛЕВ

РАЗГАРЯ СЕ СЪРЕВНОВАНИЕТО СРЕД МАВРИКОВСКИТЕ ТЪКАЧКИ

Тежки месеци преживя миналата година колективът на тъкачния цех в ДИП „В. Мавриков" — Велико Търново. Реконструкцията, при която бяха монтирани нови и разместени налични станове за създаване на правилна организация на производството, бе отежнена от липсата на тъкачки и майстори. Но ето, че от Нова година се премахна нощната смяна, която тегнеше над работниците със своите отрицателни влияния.

Още преди да настъпи краят на старата година, бяха комплектувани двете смени. Извършена бе голяма организаторска и възпитателна работа за сплотяване на новите смени колективи и тяхната подготовка за работа по новия режим. Особено внимание се отделяше и отделя да се възвърне вярата у работниците и майсторите, че колективът на цеха е в състояние да си изпълнява производствения план и да си възвърне старата слава на челен трудов колектив. Осъществени бяха срещи с майсторите, с тъкачките и с помощния персонал: Профкомитетите организираха събрания за трудовата дисциплина, обсъждането на новия план и работническите предложения. Вече са постъпили над 750 работнически предложения. Два дни преди да изтече старата година, бе изпробван новият график (режим), с оглед всички възможни пропуски и трудности да се отстранят.

В резултат на извършената организационна, политическа и техническа работа колективът на тъкачния цех, който дълги месеци не си изпълняваше производствения план, приключи първата десетдневка на януари със 102.62 на сто. Само в последния ден на десетдневката синя смяна с ръководители Марин Станев и Илия Чернев и председател на сменния профкомитет Иван Тихов е дала надпланово 1450 м плат.

Съревнованието през втория етап на 200-та ленински дни е в истинския си разгар. Докато през декември от 75 секции в цеха изпълняваха плана си само 15-18, през първата десетдневка от 54 секции планът се изпълнява от 43, а останалите 11 секции не го достигат със съвсем малки количества. Темпът на растежа, който те дават след всяка смяна, показва, че в близките няколко дни и те ще надхвърлят стотепроцента.

Да се посочат сега най-добрите е трудно, но не можем да отминем имената на такива бригади с майстори като Кръстю Томов, Иван Стойменов, Васил Чолов, имената на майсторите Боян Марков и Александър Кръстев, които от новата година поеха секция в лошо техническо състояние, но сега започнаха да преизпълняват плана.

Майстори и тъкачки сега са обхванати от един стремеж — всяка смяна всеки ден да преизпълнява плана си и да върви в крак с изискванията на задачите за 1970 година.

Драган ВЕЛЕВ
председател на заводския профкомитет в ДИП „В. Мавриков" — Велико Търново

ДСО „Специализиран район" — Велико Търново

ТЪРСИ:

1. Стругари
2. Автомонтьори

Заплата по тарифната ставка и премии.
Справка: тел. 27—27.
ул. „Магистрална" № 12
гара Велико Търново

2—1

Държавни захарни заводи — Горна Оряховица

ТЪРСЯТ

за завода средни ел. техници и практици.

Постъпване веднага. Справка в служба „Личен състав".

МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ДРУЖБА" — РАЗГРАД

тел. 20—27
27—28
23—19

е специализиран завод за производство на висококачествени алуминиеви отливки и

СЪОБЩАВА,

на заинтересованите предприятия и заводи, че има свободен капацитет и може да приеме поръчки за отливане на детайли от алуминиеви сплави през 1970 г.

Поръчките да се придружават с чертежи и модели.
За по-големи количества се предлага договор.

ГОЛЯМО ЖИЛИЩКО СТРОИТЕЛСТВО В ЛЯСКОВЕЦ

И през 1970 година старинният Лясковец ще продължи да се разхубавява. Ще бъде завършен жилищният блок „Венера" и ще започне строежът на два нови — един държавен и един частен блок. Ще продължат строителните работи по жилищния комплекс „Възраждане", по улица „В. Левски". Ще започне изграждането на детска градина-комбинат. Ще се работи и по благоустрояването на някои улици, като „Янтра", продълженията на „Н. Козлев" и „Първан Герджиков", улицата край градския парк и други, ще се разшири водопроводната мрежа. Затова и през тези студени зимни дни строителството в Лясковец не спира. Студът не плаши строителите от зидаро-кофражистката бригада на Георги Димитров, работеща на жилищните блокове от комплекса „Възраждане". Сега те подготвят кофражите за бъдещата бетонна плоча. Работи се и на административната сграда на ТКЗС и на другите обекти. А неотдавна воен нослужещи от жп поделение започнаха подготовка на терена срещу битовия комбинат на ТПК „Първи май" за строеж на нов жилищен блок „Д. Благоев", който ще бъде на осем етажа.

Тодор ИВАНОВ

ДДЗ „Димитър Благоев" — Велико Търново

ТЪРСИ

да назначи:

1. Мъже и жени — жители и нежители на Велико Търново, за работници в шперплатното производство на две смени.
2. Автокранисти — правоспособни, за работа в цеха за плочи от дървесни частици.
3. Огняри — правоспособни, за парова централа.
4. Един пазач — въоръжена охрана.
5. Началник склад — за трупи.

Заплащане съгласно щатното разписание.
Справка: „Личен състав" и тел. 22—18.

2—1

ДСО — РАЙОН „ВИМ" — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

да назначи следните категории работници в градовете Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов и Павликени.

1. Топломонтажници: оксиженисти, електроженисти, шлосери и изолаторджии от II до VII разред
2. Водопроводчици от III до VII разред
3. Ел. инсталатори от II до VII разред.

Заплащане по единните норми и разценки. Допълнително възнаграждение — премии при изпълнение на показателите и предаване обекта предсрочно.

За справки се обръщайте към „Личен състав" при района и техническите ръководители във Велико Търново — тел. 24—11, Горна Оряховица — тел. 41—03, Свищов — тел. 739 и Павликени — тел. 559.

Постъпване веднага.

3—1

Строително промишлено предприятие — Горна Оряховица

ТЪРСИ

двама ел. техници от IV до VI разред.

Постъпване веднага. Справка: „Личен състав".

2—2

Завод за автоматични везни — Лясковец

ТЪРСИ

стругари — от I до VIII разред и ученици.
Заплащане съгласно щатната таблица.
Справки: „Личен състав" на завода.
Телефон: 4—80—70

3—2

21 ЯНУАРИ — ДЕН НА РОДИЛНАТА ПОМОЩ

Благодарни сме за грижите

Денят на родилната помощ — 21 януари — е вълнуващ празник от незапомнени времена. В този ден майките изказват благодарността си към онния, които със своя труд, ум и сърце бдят над тях в та към момент, какъвто е ражда нето на живота. При народна та власт 21 януари се превър на в празник за осигуряване на многобройно, здраво и дее способно поколение. От име то на всички жени от окръ га благодарим на Партията и правителството за грижите, за практическите мерки за увеличаване на раждаемост та, за намаляване на заболя ванията, за осигуряване на здраво и щастливо детство.

Изпълнени с най-нежни чув ства, жените благодарят на неуморните труженици, кои то първи посрещат със своя та блага усмивка новия чо век. Благодарят за безсънни те нощи, за големите грижи, с които се ограждат и децата им.

Един от основните пробле ми, който занимава Окръжния съвет на жените, е решава нето на различните въпроси, свързани с увеличаване на раждаемостта в окръга. Съве тът изхожда от това, че болшинството от трудоспособни те жени от окръга са включе ни в материалното производ ство, а от друга страна, на же ната е отредено да ражда но во поколение и се грижи за неговото израстване. Ето за що проблемът за увеличаване на раждаемостта е тясно свър зан с грижите за облекчава не на труда на жените, осво бождаването им от множество то домакински задължения, подпомагането в отглеждането и възпитанието на децата.

На съвместен пленум през януари 1969 г. Окръжният съ вет на жените, Окръжният кооперативен съюз и Окръж ният комитет на Отечествения фронт задълбочено обсъ диха въпросите на комунално-битовото обслужване на на селението в ТКЗС и ДЗС.

Беше утвърдена двегодишна програма за решаване на въп роса за общественото хранене, осигуряване на безплатни закуски на децата и бремен ните, разкриване на нови дет ски градини, млечни кухни, пионерски лагери, почивни станции, определяне на места и предприятия, където да се назначават жени на работа за 4 часа на ден, като им се зачита цялостен трудов стаж, въвеждане на двусменна ра бота и почивен ден за живот новъдките и други.

Резултатите вече са налице. По-големи грижи проявяват административните ръководства при трудоустрояване на бременните. Широко се раз пространи инициативата за връчване на подаръци и вло гови книжки на новородените. В промкомбинат „Балкан“ — гр. Елена за всяко вто ро дете се прави влог от 30 лв., а за трето от 150 лв. Във Винзавода в Павликени за второ дете се внасят 20 лв., а за трето — 60 лв. Така е и в Промкомбината в Павликени, в ДСП „Тих труд“ и ЗГТ „Ме талургия“ — Горна Оряхови ца, Промкомбината и ДИП „Странджа“ — Полски Тръмбеш и други. Хубава е инициа тивата на Промкомбината в гр. Елена за даване на всяко дете до 3-годишна възраст по литър на ден мляко безплат но, а на Винзавода в Павли кени за осигуряване на без платна храна на децата от млечната кухня.

В много села ТКЗС осигуря ват безплатна топла закуска на учениците — Асеново, Дол на Оряховица и др. Тази го дина ще започне строителст вото на нови детски градини в 6 села. С по-голямо внима ние се ограждат многодетните семейства.

Градските и общинските съ вети на жените все по-опреде лено се занимават с отделни те проблеми. Така по настоя ване на общинския съвет на жените в Балван детският дом, който се намираше в крайно неподходяща сграда, се настани в ново и удобно помещение. По предложение на женсъвета в Стражица се направи ново обзавеждане в стаите на животновъдките и редица още случаи.

Всичко това обаче е само едно начало. Едногодишният опит показва, че съветите на жените трябва още по-задълбочено да проучват проблеми те и да съдействуват за тях ното решаване. Само така те ще оправдаят голямото дове рие на Партията, ще изпълнят предназначението си — да съдействуват за създаване на възможности за жената да бъде равноправна, пълноценна участничка в изгражда нето на социалистическото об щество, достойно изпълняваща и основното си задължение да ражда и възпитава пламенни борци за делото на комунизма.

Надежда КОЗЛЕВА

секретарка на Окръжния комитет на Отечествения фронт и предсе дателка на Окръжния съвет на жените

НЯКОЛКО ФАКТА

● През 1936 година в Бълга рия е имало само 334 ро дилни легла. От акушерки са били обслужвани по-мал ко от 25 на сто от всички раждания, като само 4 на сто са ставали в родилни заведения.

● До 9. IX. 1944 година дет ската смъртност в страната е стигала до 120 на хиля да, а майчината — до 4.61 на хиляда.

● Сега в страната има над 1250 заведения за акушеро-гинекологическа помощ с по вече от 9000 легла, от които над 6200 са родилни.

● Сега 97.5 на сто от раж данията стават с квалифици раната помощ на 861 лека ри акушеро-гинеколози и над 5300 акушерки. В на шия окръг този процент е 100 на сто.

● През деветмесечието на 1969 година в окръга са ро дени 3500 деца — с 264 в по вече в сравнение със същия период за 1968 година. За този период е постигнат и удивителният успех — сниже ние на детската смъртност в окръга до 12.1 на хиля да.

Началникът на акушеро-гинекологическото отделение в Район ната болница — Горна Оряховица д-р Никола Ангелов и акушер ката Василка Тепелиева с усмивка срещат първия вик и на този нов живот — един от близо 60-те, прозвучали тук само от нача лото на 1970 година.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

ЖЕНИТ: С БЕЛИ ПРЕСТИЛКИ

Една кокетна сграда привли ча погледа на всеки, който се спре на площада в с. Златарица. В нея се помещават амбу латорията, болницата, зъболе карският кабинет, а на втория етаж, в една светла и просторна стая, става чудото — разда дава се първият вик на новоро дените. . .

Родилното отделение в Злата ришката болница е винаги изрядно. Но какво би струвало то, ако не бяха д-р Нешкова и акушерката Олга Борисо ва. Двете жени не пестят сили

— Имаме много случаи — споделя д-р Нешкова, — когато при прегледа на бременните откриваме нещо тревожно. Изпращаме ги веднага в Окръжната болница и с това спасяваме два човешки живота — на майката и бъдещето дете.

Колко много са грижите! Във всички съставни села на общината, които са повече от 6, се правят така наречените подвижни консултации. Можем да си представим колко труд изисква това, но и колко са хубавите резултати.

В родилния дом през 1969 година са се родили 76 деца. И нито един смъртен случай! Това като че е най-добрият атестат за здравните служите ли

Работният ден е завър шил. Жените свалят белите престилки. Най-после ще тръг нат към къщи, при семейства та си. Но рязък звън сепва тишината. Той е добре познат на акушерката Олга Борисо ва . . . Линейката пристига на време в махалата, скрита от Балкана. Близките на родилка та чакат пред вратата. Свъси вежди, те не са съгласни да се откърва жената другаде. Борисова обаче е категорична. Настаняват бъдещата майка, сяда и този, който ще става баща, и колата полетява. Но неизминали и няколко кило метра, настойчиво почукване кара шофьора да спре. Поло жението е сериозно. Налага се раждането да стане тук — на открито. А нощта е заметнала всичко с мрак. . . Но опитност та на акушерката, придобива на в 18 години, си казва дума та. Фаровете на колата осветя ват само един кръг, достатъч ен обаче да работят опитните ръце на Борисова. . . Скоро детски писък тържествено проехтява по чукарите. Отдъх ват всички. Най-страшното е минало — мислят другите. А сърцето на акушерката се свя ва в тревога. Дали не са се простудили майката или дете то?! И тя притиска до тялото си малкото възлопче. . .

Трудно е да се разкаже с думи за техния труд. Би трябвало да се надзърне в очите на жените, на майките и бол ните, пълни с любов и призна телност, с доверие, би трябва ло да се види как спокойно до веряват те съдбата си в ръце те на тях — жените с бели пре стилки, за да се разбере най важното — цената на усилия та.

Мария МИНКОВА

КАТО МАЙКА ЗА ВСИЧКИ

И тежка, и благородна е за дачата на акушерката при сел ския здравен участък в с. Кон стантин Минка Славчева. Тя с жар работи за подобряване на работата, за намаляване на за боляванията и опазване на здра вето на децата и младите майки. През юбилейната година в ней ните ръце са се родили 45 деца. Те и всичките над 100 деца към детската консултация сега са здрави и бодри. Това е наложи ло през годината Минка да на прави над хиляда прегледа и посещения по домовете им.

Грижите и старанието на Мин ка Славчева могат да се срав нят само с майчини — тя е ка то майка за всичките 100 деца в общината, които нямат още и три години.

Населените места в района на съвета са 12. Пръснати са те из Балкана по на 10-15 кило метра. . . А тя се отзовава на всякъде. Няма ли превоз — тръ гва пеш, в кал и студ, в сняг и бури. . . Неизменен спътник й е медицинската чанта, заредена с всичко най-необходимо. Случаи разни — на болни деца или въз растни най-често тя оказва пър ва медицинска помощ.

Наред с това тя активно из пълнява обществените си задъл жения като съветничка към Об щинския народен съвет.

Фронка ТОНЧЕВА

За сърцатия труд – благодарността на хората

Родилният дом към Градска та болница в гр. Елена е от крит преди 20 години. Тогава той разполагаше с 5 легла и една акушерка. Днес за нови те граждани на възрожденск Елена се грижат лекар, 7 аку шерки и 5 санитарки, а домът разполага с 20 легла. Този ен тусиазиран колектив постигна немалко успехи в майчиното и детско здравеопазване. Все отдайни са грижите на д-р Александър Конакчиев — заве ждащ отделението. Няма майка, прегърнала своята рож ба, на път към дома да не из казва благодарността си за до брите обноски и полезни съве ти, дадени й от акушерките Мария Хубанова, Еленка Мар кова, Графица Кънева, за вни манието с което ограждат же ната, даваща живот, акушерките Грозданка Луканова, Ве нета Иванова, Марийка Васи лева. На своя трудов пост, с обич и старание винаги са и санитарките Пенка Раднева, Розка Петрова, Иванка Атана сова.

В Деня на родилната помощ тези, които са получили по мощта на сърцатия колектив, гражданите на Елена, изказват топла благодарност за грижи те и желаят още по-големи ус пехи в благородната работа за опазване живота и здраве то на децата и майките.

Кирчо ИВАНОВ

ЛЮБОПИТНО

ФАРАОНОВИТЕ ПРЪСТЕНИ

Египетските фараони би ли първите хора на света, които носели венчални пръстени. Те били за тях символи на любов и щастие. От Египет носенето на вен чалните пръстени се раз пространило между всич ки народи без оглед на ра са и религия. Носели се пръстени тесни и широки, обикновени и украсени с диаманти, с гравиран над пис: „Обичам те“ и с гра вирано сърце, прободено със стрела. Сватбените пръстени в различните вре мена се носели на различ ни пръсти, даже и на пал ците.

спорт ★ спорт

Деветдесет минути с футболистите на „Етър“

Думата на комсомолския секретар Ноев ● Какво мисли капитанът на „Етър“ Йордан Ценов ● Хубав град ли е Велико Търново? ● Достойно ли е да си последен по спортсменство? ● „Любимците“ за своите съдници — зрителите.

Това бе наистина прекрасна идея! Един чудесен, вълну ващ приятелски разговор. Ау диторията — щатните работни ци на Окръжния и Градския комитет на Комсомола, пред ставители на комсомолския ак тив в старата столица; на пре ден план, „от другата страна“, на мястото, отредено за „пре зидиум“ — тия, които ни доне соха най-много радостни емо ции през току-що отшумяла та спортна есен. „Виолетови те“ деветнадесет, техните тре ньори и ръководители, цели ят етърски екип, представил достойно древния град, в пър вия му старт в елитната гру па, бе тази вечер сред комсо молците. Дойдоха тук, в Ок ръжния младежки дом, за да отговорят на въпросите им, да се опознаят отблизо с тях, да представят себе си, собстве ното си комсомолско дружест во, да поговорят за най-инте ресното от първата есен в „А“ РФГ, за проблемите, кои то „чукат на вратата“, за ид ващия решителен пролетен тур на шампионата. . .

Невинаги бе леко. Та въп росите идваха един след друг и „от фланговете“, и от „цент ра“, и от „дълбочина“. Какъв е приносът на комсомолското дружество в представянето на отбора на терена? Как мо же да обясните последната по зиция, която заемате в града цията по спортсменство? Как ви основни проблеми решава отборът в светлината на реше нието на Политбюро на ЦК на БКП от 2 септември 1969 го дина? Какво е отношението на комсомолците към образо ванието на футболистите?... Въпроси, въпроси. Към комсо молския секретар — вратаря на отбора Николай Ноев, към капитана Йордан Ценов, към голмайстора Димитър Це ков, Здравко Алексов. . .

Думата има Ноев: „Зарабо тихме всеотдайно за сформи ране на дружеството, на ком сомолците дадохме поръчения. Себеотрицание, комсомол ски жар в игрите без страх и на чужд терен! — това бе повеля за всеки член на ко лектива. Не ни подхожда мяс тото по спортсменство, 10 на казания имаме, но... ще на лагаме вече и наши, вътреш ни санкции, ще се измъкнем значително напред. С решение то на Политбюро се запознах ме организирано, имаме съюз ни поръчения да усъвършен ствуваме спортното си май сторство. Хубаво е, че 6 души са студенти и продължават да учат, но. . . наша главна гри жа са другарите ни, които ня мат дори средно образование. На тях най-много помагаме.

Моят път като вратар: За почнах в родния Ловеч, сетне като воинск за кратко време — в „Локомотив“ (Го) и на края в „Академик“ (Св). Мои любими вратари у нас — Ге орги Найденов, в света — ха ресвам много силни единици, но. . . везните натежават към Яшин...“

Капитанът Ценов говори за отношенията сред играчите — на терена и извън него, за хубавата традиция да се чест вуват рожденните дни, да се слушат редовно политически беседи, да се посещават колек тивно театър, кино, цирк, да се обсъждат книги и интерес ни постановки.

Голмайсторът Димитър Це ков, автор на 6 от общо 17 гола за есенния полусезон, от говаря: „Най-хубавото ми попа дение безспорно бе поведният трети гол в 88-та минута на мача срещу ЦСКА „Септ. зна ме“ (3:2), дял в който има и моят другар Върбанов, извър шил чудесен пробив“.

Здравко Алексов трябва да сподели — какво мисли той за поведението на великотърновската публика, за отношението на зрителите към състе зателите? „Да, публиката мо же много да ни помага, особе но когато играта явно не ни върви. Но тогава именно ние чуваме това „у-у-у“, от което косата настръхва, а краката сякаш още повече натежават. Мълчи и радиоуредбата, а чрез нея би могло да се под държа един постоянен кон такт със зрителите, да се из ясняват някои подробности, проблеми“. Към Сашо Върба нов и Любен Тасев политат въпроси: „Какво ви привлече в „Етър“. И отговорите: „Да, наистина ни хареса Велико Търново, хубав град...“

Думата взема председате лят на „Етър“ Стефан Горан чев, ръководителят на среща та Драгни Драгнев, първи сек ретар на ГК на Комсо мола, треньорите Йордан То мов и Петър Шатров. Темата наистина е разностранна: до статъчна ли е базата, ще се построи ли удобна тренировъч на база за отбора, какви са прогнозите за българския на ционален отбор в Мексико, ще отпътува ли за световната футболна столица и играч във виолетова фланелка. . .

Говори първият секретар на Окръжния комитет на Комсо мола и председател на Коми сията за младежта и спорта при Окръжния народен съвет Димо Минчев. Той благодари на момчетата, на техните ръ ководители за постигнатите успехи и им връчи специални сувенири, скромна награда за всеотдайна работа, за спортно трудолюбие.

Предстоеше прожекция на филми. Но. . . „режимът“ со чеше, че е време за вечеря. Беше започнала подготовката за новия футболен сезон.

За нея разказа на срещата старши треньорът Томов. Тя бе в центъра на разговора, който поведохме малко по-къс но с него и първия му помощ ник Петър Шатров.

И така, какви са планове те на треньорите на „Етър“ за пролетния полусезон, как преценяват те първия старт на етърци в групата на май сторите, кои са според тях най-добрите футболисти във всяка линия, кой е най-хубави ят мач на отбора, ще бъде ли преодолян проблемът спорт сменство?

Нашият разговор продължа ва в следващия брой на вест ника. . .

Александър ТОШЕВ

Имена от спортния летопис

ДА БЪДЕ ПЪРВА

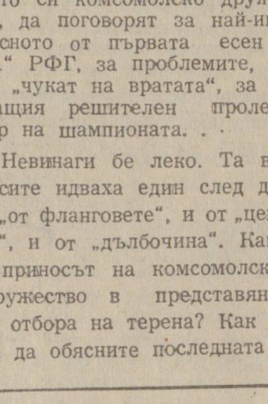

Есента на 1969 година може да се нарече наистина „златна“ за лекоат летите от Павликени. След първите три кръга на окръжното първенст во павликенци водят в общото кла сиране. Голям дял за успешните стартове имат възпитаниците на Еленка Цанева, учителка в СПУ „Бачо Киро“.

От нея получиха първата си спорт на закалка много от участниците в отборите.

Спортът тя обиква още в родното си село Сухиндол, където е една от най-добрите лекоатлетки. По-къс но завършва Физкултурния техникум в Пловдив, работи известно време в Русе и сетне започват учителски те й години в Павликени.

Към винаги усмихнатата учител ка децата се приобщават бързо. Ос вен в часовете по физическо възпи тание, като отговорник на секцията по лека атлетика тя води 4 пъти в седмицата извънкласни занима ния по лека атлетика и волейбол. Често ще я видим в неделния ден на спортния комплекс или в сало на на училището.

Първата радост беше големият ус пех на един от нейните възпитаници —Владимир Червенски, който на спартакиадата в Стара Загора през 1967 година постави нов републикан ски рекорд на пионерски четирибой. Освен това той има и два рекорда в отделни дисциплини — дълъг скок (6.30 м) и хвърляне на топка (99 м).

На Републиканската спартакиада в София през 1968 година друга нея на възпитанничка — Илияна Николо ва — се класира на 4-то място в страната и постави нов окръжен ре корд на тласкане гюлле — 10.53 м.

Групата за масови упражнения, ръководена от Ел. Цанева, се пред стави отлично в София.

Сега Цанева работи още по-усърд но за подготовката на своите възпи танници. Всички ученици от нейния клас са отлични лекоатлети. Пионе рите от нейното училище се предста виха много добре в първия шосеен пробег в Павликени и в първите три кръга на окръжното първенство. Особено е доволна тя от пионерки те Г. Христова, Хр. Иванова, Кр. Стефанова, М. Данчева, Весна Асе новна, надеждата Нася Димова, пио нерите Ст. Бончев, П. Несторов, Т. Любенов, Ив. Църов и др.

Големи грижи полага Ел. Цанева и при подготовката на отборите по волейбол, баскетбол и други спорт ове.

Когато се разделихме й зададох въпроса:

— Какво е желанието Ви зана пред?

Отговорът беше: „Искам поне един път да победим лекоатлетите на Жельо Замфиров от Свищов на пионерски четирибой. Ще работя с всички сили за постигане на тази цел“.

Йордан ДРУМЕВ

Накратко

СВИЩОВ. Тържествено бе открит градският шампионат по футбол на малки врати, посветен на 100-годиш нината от рождението на В. И. Ле нин. По традиция в тоя интересен зимен турнир участвуват добре под готвени състави от предприятия та и учрежденията в крайдунавския град. Още първата среща между отборите на ТПК „Домстрой“ и МВР подсказа, че и тази година турнирът ще бъде силно оспорван — краят дойде при 2:1 за ТПК „Домстрой“.

Йордан ГРИГОРОВ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО. В контролна та среща по спортна гимнастика уча ствуваха възпитаници на гимнасти ческите отделения на школите във Велико Търново и Габрово. Тя се проведе при облекчена програма, съобразно етапа на подготвителния период. Изпъкнаха сред девойките Йонка Ангелова, Бонка Апостолова, Нела Панова, а при юношите и мъжете — В. Димитров, П. Нико лов и др. Добра оценка заслужи изпълнението на халки на Е. Или ев.

На старт застанаха и състезате лите по джудо на „Етър“ — юно ши старша възраст. Техни гости бяха джудистите на „Марица“ (Плов див). В редица крайно интересни схватки бе показана динамиката на този сравнително нов за окръга спорт. Откроиха се Л. Драгнев и П. Каралашев — с по три победи, Ал. Петков с двоен успех и др.

Александър ГЕОРГИЕВ

с. КАРАНЦИ. На годишното съб рание на ловната дружинка бе от четено, че са устроени много тру дови дни за обзавеждане и поддър жане на ловната хижа, за подхран ване полезния дивеч и улов на зай ци. В няколко хайки са унищоже ни над 900 врани, 400 свраки, 30 лисици, 10 пора и др. Няма случаи на бракониерство.

Илия АНГЕЛСКИ

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 20. I.

17.55 — Обявяване на програмата; 18.00 — Новини; 18.10 — Курс по френски език — четиринадесети урок; 18.45 — Реклами; 18.55 — За средношколците: „Здрава и трезва младеж“; 19.10 — За селската мла деж: „Зимни срещи“ — репортаж за младежите от с. Камено, Бургаско; 19.30 — „Колониалните империи днес“ — публицистично предаване; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Ленински ек ран: „Москва — Генуа“ — съвет ски игрален филм; 21.55 — Стихове, които обичам: Байрон — „Манфред“, изпълнение на н. а. Владимир Тра кафилов; 22.25 — Новини.

СРЯДА — 21. I.

8.30 — В помощ на политзанятия та с войниците: „Актуални проблеми на международното положение“ — беседа; 9.15 — За учителите: „Ве роятности“ — лекция по математи ка; 10.00 — Ученици, предаваме за вас: (за XI клас): „Революционният оптимизъм и социалистическата ро мантика в творчеството на загина ли поети-антифашисти“; (за V клас) „Културата на древна Елада“ — уче бен филм по история; 11.05 — Поли тическа просвета (повторение); 11.45 — „Светилникът“ — филм на Науч но-популярната студия за Рилския манастир; 16.05 — За учителите (повторение); 16.50 — За ученици те (повторение); 18.10 — Курс по руски език; 18.40 — За пионерите: „Бързи, смели, сръчни“; 19.30 — До кументален филм за Ленин; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Угрюм река“ — трета серия, съветски игра лен филм; 21.45 — „Хора и дела“; 22.15 — „Странници из опери“.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Лев ски“, № 9. Главен редактор — 24—58, зам.-гл. редактор — 25—26, отг. секретар — 24—59, „Партиен живот и пропаганда“ — 63 „Култура и изкуство“ — 23—08, „Икономически“ и „Селскостопан ски“ — 25—27, счетоводство — 63—12, коректори и дежурен редак тор — 33—79.

Индекс 21301

ПЕЧАТНИЦА „ДИМИТЪР НАЙДЕНОВ“